

ОРГАНІЗАЦІЯ ГІДРОПАРКІВ В СТРУКТУРІ СУЧАСНОГО МІСТА

Адаменко К.В.

Науковий керівник – Коптєва Г.Л., канд. архит., доцент

Стрімкий розвиток великих міст неминуче веде до зміни і ускладнення функціональних, просторових, естетичних, та інших зв'язків городян з природними складовими містобудівного простору. На сьогоднішній день заходи щодо поліпшення стану навколишнього середовища міських рекреаційних просторів набувають все більшого значення, зростає значення природи в озелененні міста, формуванні його зовнішнього естетичного вигляду.

Ця проблема загострюється через стихійне нераціональне використання річок, водойм, озер та інших водних об'єктів, що в свою чергу викликають порушення в природній рівновазі, це призводить до того що, берегова лінія водойм становиться дуже вразливою, і здатність до її відновлення інколи обмежена, а інколи зовсім неможлива. Розташування основних зон об'єктів і споруд не дозволяє ефективно реалізувати рекреаційну функцію прирічкових територій. Їх архітектурно-просторова і художня організація не використовує провідну роль води, як переважного елемента серед парку і його головного призначення. Також не мало важливим є те, що немає чітких меж території парку, і у зв'язку з цим озелених місць стає все менше. Їх забудовують спорудами, що не відповідають функціональному призначенню таких територій.

Ще важливу роль в проектуванні відіграють ринкові відносини. В останні часи необхідно все більше приділяти увагу рекреаційним територіям міст, які потребують реновації, реконструкції та благоустрою. З кожним роком ми спостерігаємо, що ця проблема вирішується лише окремими фрагментами. Приділяється увага лише невеликим рекреаційним об'єктам, які за своєю територією компактні, але несуть в собі багато функціональних призначень.

Якщо проаналізувати структуру великих міст, то ми бачимо, що такі функціонально та композиційно сформовані зелені території – це тільки маленька складова великого міста, а насамперед велику частину посідають рекреаційні об'єкти, які мають більшу та складнішу ландшафтну структуру.

Одним з таких об'єктів є гідропарк. У ньому поєднуються традиційні уявлення про рекреаційні об'єкти, а також сучасні вимоги всіх бажань громадян для різних форм відпочинку.

Досвід експлуатації існуючих гідропарків свідчить про їхню популярність. Привабливість цих об'єктів визначається тим, що, використовую-

чи традиційні прагнення людини до води, її психофізіологічну привабливість, в них організуються різні види активного відпочинку, що сприятливо позначається на зміцненні здоров'я. При високій рекреаційній ємності в парках можливо ефективне використання природних і штучних акваторій для відпочинку. Що до таких рекреаційних місць немало важливим залишається поєднання водоохоронних заходів та заходів спрямованих на охорону природи в цілому, а також вдосконалення умов для повноцінного відпочинку людей. Це і є актуальними завданнями для соціального розвитку суспільства. Взаємини між людьми в суспільстві і між суспільством з природою зазнають змін, що обумовлені змінами в способі життя людей.

Проектні пропозиції на території України, а також існуючий зарубіжний досвід показують, що в просторовій організації гідропарків активно використовуються водні акваторії і насамперед вода у всіх її проявах. Однак, на відміну від зарубіжних прикладів, архітектура ділянок водних розваг українських гідропарків будується на використанні традиційних прийомів. Це і є однією з причин, що сьогодні не розроблена прийнятна архітектурно-планувальна концепція формування гідропарку, зокрема парку водних розваг.

Нажаль тема проектування гідропарку висвітлювалася дуже мало в нормативних документах, де ми можемо знайти необхідну інформацію. Але актуальність даної проблеми для містобудування послужила підставою для появи свого часу великої кількості спеціальних розробок. Серед них особливе місце займають праці: Д. Г. Донцов, Н. Г. Юшкова «Гідропарк» (2006р.), А. П. Вергунов, В. А. Горохов «Гідропарк» (1984р.), Г. А. Урсатія «Шляхи формування ландшафтна гідропаркових комплексів» (1982р.) та ін.

У зв'язку з цим стає актуальною проблема поліпшення якості проектних рішень гідропарків і ефективності їх експлуатації в сучасних умовах. Найважливішою умовою їх вирішення є визначення прийомів та принципів проектування цих ландшафтних об'єктів. Це обумовлено переважно, з одного боку, розвитком однієї з форм відпочинку (інтелектуального, спортивного, туристичного, оздоровчого, розважального, психологічного, емоційного), а з іншого боку – пошуком коштів і форм використання природних комплексів (зелених масивів, води, пагорбів та ін.). Важливим також є визначення чітких меж території гідропарку, щоб зберегти унікальний водний ландшафт в міському середовищі і у зв'язку з цим сформулювати композиційну єдність сучасного міста.